

Глава 3. Життєві дороговкази

- 3.1. Звернення до молоді: Поставте перед собою мету та змініть своє життя
- 3.2. Глобальний лідер здатен обняти весь світ
- 3.3. Усі речі на світі позичені нам Небесами
- 3.4. Щастя криється в житті заради інших
- 3.5. Мрія про безконфліктний світ

3.1. Звернення до молоді: Поставте перед собою мету та змініть своє життя

Зустрічаючи нову людину, нам завжди цікаво, хто вона і чим займається. Точно такий же інтерес до людей відчуває й Бог. Особливо Його цікавить молодь; як же Він радіє, ближче знайомлячись із юнаками та дівчатами! Чому так відбувається? Справа в тому, що молодість – це найважливіший і найпрекрасніший період у нашому житті. Час, коли людина готується до майбутнього, повинен бути виваженим. Цей процес росту і дорослішання стає для нас фундаментом, що відкриває шлях у нову епоху.

У наш час дуже рідко зустрінеш молодих людей, які б із запалом і пристрастю ставилися до свого життя. Занадто багато хто з них безцільно тиняються, не уявляючи, навіщо вони живуть і що їх чекає попереду. Проте всі найбільші діячі історії з дитинства мали чітко визначену мету. Вони змалку плекали цю мрію у своєму серці і докладали максимум зусиль для її здійснення. І уві сні, і в іграх з друзями – кожен момент своєї юності вони присвячували підготовці до майбутнього, яке чекало їх попереду. А ви так само ставитесь до свого життя?

Усі ми були створені для того, щоб стати великими. Бог послав у світ кожного з нас із певною метою. Створюючи нас, Він вклав усю Свою любов до краплі в кожную людину. Тому всі ми створені для великих звершень. Бог дійсно існує, і тому ми можемо все.

Коли в мені прокинулася любов до Бога, я став зовсім іншим. Я став любити людство більше, ніж самого себе, і зрозумів, що мене набагато

сильніше хвилюють проблеми інших людей, ніж проблеми власної сім'ї. Я полюбив усе творіння Бога – і дерева на вершинах гір, і риб у глибинах вод. Мої духовні почуття так загострилися, що я навчився бачити найтоншу ручну роботу Бога у всьому, що мене оточувало.

[Moon.jpg](#)
Image not found or type unknown

Разом із тим, як я міняв свою душу, налаштовуючись на Божу любов, я також тренував своє тіло, щоб належним чином виконувати свою місію. Я хотів бути готовим відправитися куди і коли завгодно, варто лише Богу покликати мене. Я став грати у футбол, займатися боксом і деякими традиційними видами корейських бойових мистецтв, а також вонхвадо – ще одним видом бойових мистецтв, розробленим особисто мною. У вонхвадо рухи спортсмена м'які й округлі, майже як у танці. В основі цього виду бойових мистецтв лежить розуміння того, що в коловому русі криється куди більше сили, ніж у русі по прямій.

Навіть зараз я кожен ранок починаю з вправ на розтяжку для м'язів і суглобів, а також із дихальної гімнастики, яку я сам винайшов. Інколи під час тривалих подорожей по світу або турне з виступами у мене не вистачає часу на ранкову зарядку, проте я все одно намагаюся викроїти хвилинку-другу для вправ – хоча б сидячи в туалеті! Я ще не пропустив жодного дня тренувань. Коли я був молодшим, мені вистачало й тридцяти хвилин на день, але тепер, коли постарів, я збільшив час занять до години.

У 2008 році я пережив аварію вертольота. Наш вертоліт раптово оточила щільна пелена дощових хмар, і в ту ж мить ми врізалися в гірський схил. Кабіна перекинулася, і я повис униз головою, пристебнутий до крісла ременем безпеки. Мої руки інстинктивно вхопилися за підлокітники, і якби не регулярні тренування, я, імовірно, зламав би ногу в момент перевероту. Тіло є вмістилищем для зберігання здорового духу, і нам дуже важливо серйозно ставитися до фізичного тренування.

3 – Helicopter crash site 2008 7 19.jpg

Місце аварії гелікоптера доктора Муна, 2008 рік

Рідко хто з школярів ходить до школи тому, що сильно рветься до навчання. Зазвичай діти йдуть учитися з волі батьків, а не через те, що прокинувся інтерес до знань. Проте з часом школярам починає подобатися навчання, і відтоді вони вчаться самостійно і з бажанням, знаходячи в навчанні те, що для них найцікавіше. Поява особистої зацікавленості в навчанні – це і є ознака дорослішання.

Але батьки не можуть чекати, поки їхнє чадо достатньо подорослішає і саме захоче вчитися. Вони кажуть йому: «Ти повинен учитися! Будь ласка, настройся на навчання» - і змушують його поставитися до навчання серйозніше. Батьки чинять так тому, що знають, як важливо їхній дитині вчитися, щоб підготуватися до майбутнього. Вони переживають, що якщо дитина не займеться навчанням у певному віці, вона не зможе підготуватися до того, що чекає її в житті.

Проте в процесі підготовки до майбутнього є речі куди важливіші, ніж навчання. Перед тим як цілком зануритися в науку, молодим людям необхідно зрозуміти, чому вони хотіли б присвятити своє життя. Вони мають сповнитися рішучості направити свої таланти на допомогу світу, а не на задоволення власних потреб. Занадто багато молодих людей у наш час, як мені здається, вчаться лише для того, щоб просто отримати освіту. Але ж поки у вас у житті не з'явиться конкретна мета, вашому навчанню буде не вистачати пристрасті, яка так потрібна людині для щастя.

Одного разу я розмовляв з одним корейським студентом, який ретельно вивчав англійську мову, і запитав його:

- Навіщо ти так стараєшся і вчиш англійську?
- Щоб поступити до університету, - відповів він.

Ну що за дурість, га? Адже вступ до університету – це ж не мета! Університет призначений для того, щоб студент міг вивчити в ньому конкретні дисципліни на шляху до набагато вищої мети. Сам університет не може бути метою!

Також не можна ставити перед собою мету в розрахунку на те, скільки грошей ви хотіли б заробити. Я ніколи не отримував зарплату, однак мені завжди було що поїсти, і я не помер із голоду. Гроші – це засіб для того, щоб дещо зробити, а не самоціль. Перш ніж заробити їх, складіть план, на що ви хотіли б їх витратити. Гроші, зароблені без конкретної мети, дуже швидко кудись розлетяться.

[IMG_2183.jpg](#)
Image not found or type unknown

Вибираючи майбутню професію, не керуйтеся тільки своїми талантами і перевагами. Звичайно, ви можете стати ким завгодно – хоч пожежником, хоч навіть фермером або футболістом; ви самі вирішуєте, який шлях вам обрати. Я маю на увазі трохи інше. Який спосіб життя ви будете вести, ставши футболістом? Як ви будете жити, якщо станете фермером? Яка буде ваша мета в житті?

Поставити перед собою мету – значить надати сенс своєму майбутньому життю. Якщо ви хочете стати фермером, значить, ваша мета – вивчення нових методів ведення сільського господарства та вирощування кращих сортів урожаю, щоб вирішити проблему голоду у світі. Якщо ж ви збираєтеся стати футболістом, значить, вам і тут потрібна масштабна мета – підвищити престиж своєї країни в очах усього світу або організувати футбольні клуби, щоб допомогти дітям із незаможних сімей утілити свої мрії.

Щоб стати футболістом світового класу, потрібно дуже старанно працювати, не шкодуючи себе. Проте якщо у вас немає ясної мети, вам не витримати виснажливих тренувань на шляху до вершини. Тільки маючи перед собою чітку мету, ви знайдете силу пройти весь шлях до кінця і зможете домогтися набагато більшого, ніж оточуючі вас люди.

3.2. Глобальний лідер здатен обняти весь світ

Ставити мету в житті – все одно, що саджати дерева. Якщо ви посадите в себе у дворі фінікову пальму, у вас удома завжди будуть фініки, а якщо посадите на пагорбі за будинком кілька яблунь, у вас завжди буде багато яблук. Добре подумайте про те, яку мету вибрати й куди її «посадити». Залежно від вибору мети і місця застосування цієї мети ви можете стати фініковою пальмою в Сеулі або яблунею в Африці. Чи ви станете пальмою на півдні Тихого океану? Мета, яку ви зараз «садите», у майбутньому принесе плоди. Подумайте як слід, куди найкраще висадити свою мету, щоб вона принесла найкращі плоди.

Вибираючи мету, керуйтеся у своєму рішенні потребами всього світу. Згадайте про Африку, жителі якої досі страждають від злиднів і хвороб. Згадайте про Ізраїль та Палестину, де люди все ще націлюють один на одного зброю і ведуть війни на релігійному ґрунті. Згадайте й про Афганістан, де люди вирощують мак для важких наркотиків лише для того, щоб не померти з голоду, і про США, які загнали в глухий кут світову економіку через свою невгамовну жадобу та егоїзм. І згадайте Індонезію, Гаїті й Чилі – країни, які то затоплює, то руйнує нескінченними землетрусами. Уявіть себе в кожній із цих країн і подумайте, де ви найкраще змогли б докласти свої зусилля й таланти. Може, це буде Індія, де ось-ось спалахне новий міжрелігійний конфлікт, або Руанда, яка гине від посухи й голоду?

Ставлячи перед собою цілі, студенти не повинні бути настільки дурні, щоб думати, що якщо їхня країна маленька – така як Корея, - вона не заслуговує того, щоб пов'язувати з нею свої мрії й надії. Залежно від того, що ви збираєтеся робити, навіть найменша країна може стати для вас неймовірно великою, і її межі стануть просто неосяжними. Де б ви

не творили добро – у безкрайній Африці чи в крихітній Кореї, - у будь-якому разі, розміри країни не повинні обмежувати вашу мету. Ставте мету залежно від того, де будуть найкраще застосовні ваші таланти.

Отже, приймаючи рішення про те, чим би ви хотіли зайнятися в житті, майте на увазі, що у вашому розпорядженні весь світ. І тоді перед вами відкриється набагато більше можливостей, про які ви не могли й мріяти. Життя дається тільки раз – тож використовуйте його для звершень, яких потребує світ! Ви не зможете дістатися острова скарбів, якщо не зважитесь на пригоди, тому, ставлячи перед собою мету, постарайтеся вийти за рамки своєї країни і уявити, що перед вами – весь світ.

У вісімдесяті роки я послав багатьох корейських студентів до Японії і США. Я хотів, щоб вони вийшли за межі Кореї, де майже щодня вибухали балони зі слезоточивим газом, і побачили, наскільки величезний цей світ і скільки в ньому приховано можливостей. Адже жаба, яка живе на дні колодязя, навіть і не здогадується про те, що за межами колодязя існує цілий світ.

Я почав глобально мислити ще до того, як слово «глобальний» уперше з'явилося в корейській мові, і подався на навчання до Японії щоб побачити світ. Я збирався влаштуватися на роботу в компанію «Маньчжурія Електрик» у китайському місті Хейлар, а також вивчити китайську, російську та монгольську мови ще до звільнення Кореї, щоб стати громадянином світу. Навіть зараз я продовжую облітати на літаку різні куточки Землі. Щоб відвідати всі країни світу, щодня переїжджаючи в нову країну, знадобиться більше півроку.

У всіх цих країнах живуть люди, і в кожній людини є свої життєві обставини. У якійсь країні не вистачає води, щоб готувати їжу, а в іншій країні, навпаки, води занадто багато. У якихось країнах немає електрики, у той час як інші країни не в силах використати всю вироблену ними енергію. На світі є безліч прикладів того, як брак чогонбудь в одному місці поєднується з надлишком того ж самого в іншому. Уся справа в тому, що занадто мала кількість людей

зацікавлена в справедливому й рівномірному розподілі ресурсів.

Те ж саме стосується й сировини. У деяких країнах рясні розсипи вугілля та залізної руди утворюють на поверхні цілі гори, і людям навіть не доводиться копати землю. Усе, що їм потрібно – це просто згрібати сировину екскаватором прямо з гір. Але в тій же Кореї запаси вугілля й руди мізерно малі, тому заради їхнього видобутку людям доводиться з ризиком для життя спускатися на десятки метрів під землю.

У багатьох країнах Африки росте вдосталь бананів, які могли б урятувати людей від голоду. Але немає технології, яка б дала змогу створювати плантації і вирощувати на них достатню кількість бананів. З іншого боку, клімат у Кореї не підходить для вирощування бананів, та все ж ми їх вирощуємо. Наші технології могли б допомогти вирішити проблему бідності в Африці, так само як південнокорейські технології вирощування зерна колись допомогли вирішити проблему голоду в Північній Кореї.

[Виклад Божого Принципу англійською мовою](#)

Виклад Божого Принципу англійською мовою

Вираз «глобальний лідер» став у Кореї дуже популярним. Люди хочуть професійно вивчати англійську, щоб стати глобальними лідерами. Однак для того, щоб стати таким лідером, одного вільного володіння англійською недостатньо. Здатність вільно висловлюватися англійською – це всього лише засіб, немов інструмент. Справжній глобальний лідер – це людина, здатна обійняти весь світ. Той же, кого не хвилюють проблеми світу, не зможе стати глобальним лідером, як би вільно він не володів англійською мовою.

Щоб стати лідером глобального рівня, людина повинна ставитися до світових проблем як до своїх власних, та ще й володіти духом першовідкривача, без якого не знайти рішення у важкій ситуації. Той же, хто занадто звик до гарантованого та постійного доходу і хто мріє про те, щоб після виходу на пенсію вести спокійне й розмірене сімейне

життя, не зможе стати глобальним лідером. Ним стане лише той, кого не лякає невідомість майбутнього і хто вважає весь світ своєю країною, а все людство – своїми братами й сестрами.

Ким є брати й сестри? І чому Бог дарує їх нам? Наші брати й сестри символізують людей усього світу. Оточуючи любов'ю рідних братів і сестер у своїй сім'ї, ми вчимося любити і наших співгромадян, і все людство. Таким чином наша любов до братів і сестер розширюється і виходить на новий рівень. Сім'я, члени якої люблять один одного, - це модель суспільства, де всі люди живуть у єдності й гармонії. Любов між братами й сестрами – це коли ти готовий добровільно голодувати, якщо потрібно, щоб твій брат або сестра могли поїсти. І глобальний лідер – це той, хто любить усе людство як членів своєї власної родини.

Зараз таке поняття, як «глобальне село», стало загальноживаним. Людство тепер перебуває в одній зоні тісної взаємодії. Якщо людина мріє лише про те, як би закінчити університет, знайти високооплачувану роботу і вести тихе й розмірене життя, тоді всі її досягнення в житті будуть дрібними, як у цуценяти. Але якщо вона присвятить своє життя допомозі біженцям в Африці, її чекає по-справжньому левовий успіх. Душа кожного робить відповідний вибір.

Мені вже дев'яносто, але я все ще продовжую колесити по світу і не збираюся відмовлятися від своєї місії. Світ схожий на живий організм, який постійно змінюється. Раз у раз виникають усе нові й нові проблеми, і я вирушаю в найвіддаленіші куточки земної кулі прямо їм назустріч. У таких місцях немає ні чудових пейзажів, ні комфортабельних умов, але там, де похмуро, важко й самотньо, я відчуваю себе щасливим.

[Виклад Божого Принципу українською мовою](#)

Виклад Божого Принципу українською мовою

Я сподіваюся, що Корея дасть світу лідерів глобального рівня в істинному розумінні цього слова, і дуже хочу стати свідком появи нових

політичних діячів, які допоможуть Організації Об'єднаних Націй досягти своєї мети, а також талановитих дипломатів, чиї зусилля допоможуть зупинити війни в «гарячих точках» планети. Мені хотілося б зустріти таких людей, як мати Тереза, які взяли б під своє крило всіх, хто поневіряється без житла і вмирає просто на вулиці. Так хочеться побачити появу «лідерів миру», які продовжать мою місію освоєння недоглянутого суходолу й океану і розширять межі світу. Для початку нам потрібні мрія і мета. І ще – готовність до пригод і дух першовідкривача. Наважтеся мріяти про те, про що інші не можуть і помислити! Ставте перед собою дійсно значимі цілі і станьте глобальними лідерами, здатними принести користь людству.

3.3. Усі речі на світі позичені нам Небесами

Люди називають мене одним із найбагатших людей світу, але вони навіть не уявляють, про що говорять. Я трудився не покладаючи рук усе своє життя, але в мене немає навіть будинку, який належав би особисто мені. Усе, що я маю, - це суспільна власність. Практично в кожного дорослого корейця є своя фамільна печатка, за допомогою якої він підписує офіційні документи. У мене такої печатки немає.

Ви можете запитати, яку вигоду я дістав із того, що недосипав і недоїдав, у той час як інші спали і їли вдосталь. Я трудився не заради того, щоб розбагатіти. Гроші для мене не значать зовсім нічого. Якщо гроші використовуються не на благо людства і не для допомоги ближньому, який умирає в злиднях, вони цінні не більше ніж клаптик паперу. Гроші, зароблені старанною працею, повинні використовуватися з любов'ю до світу і витратитися на те, що принесе благо всьому світу.

Посилаючи місіонерів за кордон, я не даю їм із собою багато грошей. Проте вони успішно виживають усюди, куди б їх не закинула доля. Нам потрібно зовсім небагато, щоб забезпечити себе всім необхідним. Якщо є спальний мішок, можна ночувати де завгодно. Важливо не те, в яких умовах ми живемо, а те, чим наповнене наше життя. Багатство й достаток - це ще не гарантія щастя. І дуже шкода, що фраза «добре жити» в наш час означає лише матеріальне благополуччя. У моєму ж розумінні «добре жити» означає «наповнити своє життя сенсом».

Я вдягаю краватку лише на служби й офіційні церемонії і дуже рідко ношу костюми. Удома я взагалі ходжу у светрі. Можу лише уявити, скільки грошей витрачають на краватки західні чоловіки! Усі ці шпильки для краваток, білосніжні сорочки й запонки - які ж вони дорогі! Якби

люди перестали купувати краватки і замість цього віддали гроші своїм побратимам, умираючим від голоду, наш світ став би трішки кращим й світлішим.

Усякі дорогі штучки – це аж ніяк не межа мрій; ми цілком можемо обійтися і без них. Уявіть, якщо раптом у будинку почнеться пожежа. Кому вдасться швидше вибратися на вулицю – мені в моєму светрі або якомусь чепуруну з краваткою на шиї? Я-то завжди готовий вискочити назовні.

Можливо, деякі вважають мене занадто економним, але я не звик митися щодня і роблю це раз на три дні; мені цього цілком вистачає. І шкарпетки я щодня не перу, а просто знімаю їх увечері і кладу в задню кишеню, щоб знову надіти наступного дня. Зупиняючись у готелі, я використовую лише найменший рушник з усіх запропонованих і змиваю за собою лише після триразового відвідування туалету по малій нужді. Мені цілком вистачає одного шматка туалетного паперу – я просто складаю його навпіл три рази, і все. І мені абсолютно все одно, ким ви мене назвете після цього – дикуном чи невігласом.

Я дуже ощадливий і під час їжі. Мене не назвеш гурманом чи цінителем вишуканих страв – переді мною на столі може стояти цілий ряд екзотичних страв і десертів, але я навіть не гляну на них. І я не накладаю собі повну тарілку рису, мені цілком вистачає й трьох п'ятих.

Мої улюблені черевики коштують у Кореї 49 тис вон (приблизно 40 доларів) і продаються у великих і дешевих супермаркетах, а зі своїх повсякденних штанів я не вилажу вже більше п'яти років. Коли я буваю в Америці, мені найбільше подобається їсти в «Макдоналдсах». Деякі вважають, що «фаст фуд» - це взагалі не їжа, і не їдять таке. Я ж вибираю цю їжу з двох причин: вона дешева та економить час. Коли мені хочеться піти в ресторан із ким-небудь із дітей, ми йдемо в «Макдоналдс». Я не уявляю, звідки люди дізналися про мою любов до «Макдоналдсу», але з деяких пір глава цієї корпорації шле мені вітальні листівки на кожен Новий рік.

Щороку я вчу своїх прихожан: «Будьте ошадливі у витраті грошей й економні в усьому». Я кажу це не для того, щоб вони збирали гроші й багатіли. Мені хочеться виховати в людях ошадливість, яка допоможе їм підтримати свою країну і врятувати людство. Адже ми нічого не зможемо взяти з собою, коли прийде наша черга вмирати. Усі це знають, і, тим не менш, чомусь кожен відчайдушно рветься прибрати до рук якомога більше цінних речей. Я ж хочу перед відходом із цього світу роздати іншим усе, чого досяг за своє життя. На Небесах повно скарбів, і брати з собою щось із землі немає ніякої необхідності. Коли ми зрозуміємо, що нам належить відправитися в набагато кращий світ, ніж той, у якому ми живемо, у нас зникне всяка прихильність до будь-яких земних речей.

Є одна пісенька, яку я дуже люблю наспівувати. Це дуже стара й відома пісня, знайома багатьом корейцям. Варто мені її наспівати, як я тут же заспокоююсь і навіть можу поплакати... Пісня нагадує мені про те, як іще хлопчиськом я любив лежати на лузі поряд із будинком:

Не пропонуй мені золоту корону, прикрашену перлинами,

Бо мені більше до вподоби брудна сорочка, просочена потом.

Із мого молодого серця б'є ключем чиста любов,

З верби я виріжу сопілку і заспіває серденько моє,

А під мою мелодію зацвірінькають горобці.

Не пропонуй мені золоті гори,

Бо мені достатньо й одного бика, щоб зорати поле під ячмінь.

Із мого молодого серця пробиваються паростки надії,

Невимушено я заведу бесіду з кроликами,

А під звуки моєї сопілки спливатиме час.

Щастя завжди чекає нас десь неподалік. Ми ніяк не можемо стати щасливими через власні бажання, що перегороджують шлях до щастя. Поки погляд зосереджений на цих бажаннях, ми не можемо розглядіти шлях, що відкрився перед нами. Ми так поглинені пошуками крупинок золота під ногами, що не помічаємо величезної купи золота, що лежить попереду. Ми несамовито розпихаємо ці крупичі по кишенях, навіть не здогадуючись, що кишені-то діряві! Я ще не забув, як це – жити у в'язниці Хиннам. Найжахливіше місце на землі в порівнянні з цією в'язницею здається напрочуд комфортним і навіть розкішним. Так що кожна річ є суспільною і належать не нам, а Небесам. А ми – лише її управителі, тимчасові хранителі.

3.4. Щастя криється в житті заради інших

Діти народжуються з плоті й крові своїх батьків. Без батьків не було б і дітей. Однак люди в нашому світі відстоюють індивідуалізм, немов вони з'явилися на світ самі по собі. Лише той, хто жодного разу в житті не отримувал ніякої допомоги ні від кого, має право ратувати за індивідуалізм. У нашому світі ніщо не з'являється на світ тільки лише заради себе. Усі істоти створені одне заради одного. Я існую заради вас, а ви – заради мене.

Немає більших дурнів, ніж егоїсти, що живуть тільки заради себе. Може здатися, що жити заради себе вигідно, однак урешті-решт таке життя веде до саморуйнування. Людина повинна жити заради своєї сім'ї, сім'я – заради країни, країна – заради всього світу, а світ – заради Бога.

У всіх навчальних закладах, заснованих мною, є три девізи. Перший говорить: «Живіть так, щоб не відкидати тіні, немов під полуденним сонцем». Жити, не відкидаючи тіні, - це значить жити з чистою совістю. Коли наше земне життя підійде до кінця і ми опинимося в духовному світі, все життя пронесеться перед нами в одну мить, немов на відеоплівці. Куди ми вирушимо, на Небеса або в пекло, залежить від того, як ми жили, тому наше життя має бути незаплямованим і чистим, без найменшої тіні.

Другий девіз - «Живи, проливаючи піт за землю, сльози за людство і кров за Небеса». У крові, поті й сльозах, пролитих людьми, немає ні краплі фальші. Вони – справжні. Однак якщо людина проливає кров, піт і сльози заради самого себе, в них немає особливого сенсу. Це потрібно робити заради блага інших.

І третій девіз - «Єдина родина під Богом!» Є лише один Небесний Батько, і як Його діти, всі люди – брати й сестри. Мовні, расові та культурні відмінності складають менше одного відсотка. Ми, люди, більш ніж на 99% схожі між собою.

У південній частині Тихого океану є чотирнадцять острівних держав. Коли я був на Маршаллових островах, я запитав президента:

- Ваша країна дуже красива, але вам, мабуть, непросто керувати нею, чи не так?

Президент, зітхнувши, відповів:

- Наше населення складає всього шістдесят тисяч, і наші землі розташовані в середньому всього на два метри вище рівня моря. Тому будь-яка хвиля метрової висоти може затопити більшу частину країни. Проте, наша найгостріша проблема – це освіта. Діти з багатих сімей виїжджають на навчання до Америки чи Європи і не повертаються назад. А для дітей із бідних сімей у нас просто немає шкіл, де вони могли б отримати гарну освіту, тому навіть найбільш здібні діти не можуть вивчитися, вийти в люди і стати лідерами в нашому суспільстві. Основна проблема острівних держав – таких як наша, - полягає в тому, що в нас немає можливості виховати лідерів, які очолять країну в майбутньому.

Вислухавши занепокоєння президента, я незабаром відкрив «Тихоокеанську середню школу» в Кона на Гавайях для дітей з острівних держав. Ця школа дає середню освіту дітям із різних острівних держав із можливістю пізніше поступити в коледж. Ми оплачуємо авіаквитки в обидві сторони, навчання та харчування і надаємо комп'ютери, щоб діти могли отримати найкращу освіту. Перед дітьми з острівних держав ми ставимо лише одну умову: як тільки вони закінчать навчання, вони повинні будуть повернутися до своїх країн і працювати там, служачи своїй країні і своєму народу.

Життя заради блага інших деколи вимагає від нас іти на жертви. Кілька років тому один із місіонерів нашої Церкви подорожував Південною Америкою, і в цей же час у районі, в якому він перебував, стався потужний землетрус. Дружина цього місіонера прибігла до мене, бліда, як простирадло.

- Що мені робити? – Ридала вона. – Я так переживаю! Я просто не знаю, що робити...

Як ви думаєте, що я відповів? Замість того щоб поплескати її по плечу і втішити, я накричав на неї:

- Тебе найбільше хвилює безпека чоловіка? Чи ти турбуєшся про те, скільки життів він може врятувати в тому районі лиха?

Для неї було абсолютно природним переживати, чи все в чоловіка добре. Однак її, як дружину місіонера, повинні були турбувати речі вищого порядку. Замість того щоб молитися виключно про його безпеку, вона повинна була молитися про те, щоб її чоловік міг урятувати якомога більше життів.

Ніщо в нашому світі не існує заради власного блага. Бог не за таким принципом створив наш світ. Чоловік існує заради жінки, а жінка – заради чоловіка. Природа існує заради людини, а людина – заради природи. Усі створені істоти в нашому світі живуть заради своїх партнерів, із якими вони взаємодіють. Це аксіома Небес: усе, що є в нашому світі, існує заради блага партнера.

Щастя можливе лише у взаєминах із партнером. Уявіть собі чоловіка, який усе життя був співаком і раптом опинився на безлюдному острові. Він співатиме там на весь голос, але якщо навколо немає жодного слухача, він не буде щасливий.

Тому усвідомлення того, що ми існуємо заради блага інших, - це величезне досягнення, здатне змінити еталон нашого життя. Коли ми розуміємо, що наше життя належить не тільки нам і має бути прожите

заради інших, ми маємо вибрати зовсім інший шлях, відмінний від того, яким ішли досі.

Щастя криється в житті, яке ви ведете заради інших. Як спів на самоті не зробить вас щасливими, так само вам не отримати радості від справ, які ви робите заради себе. Навіть найменший і найбанальніший учинок може принести вам щастя, якщо ви присвятили його іншій людині. Щастя можна знайти лише коли ви живете заради інших.

3.5. Мрія про безконфліктний світ

Протягом багатьох років я відстоював світ, де всі релігії гармонійно співіснують, де люди всіх рас живуть як одна сім'я і де всі народи живуть у єдності. Проте, тисячоліттями історія бачила лише безперервний процес все більшого роз'єднання людей. Кожного разу при зародженні нової релігії або під час встановлення нового ладу між державами виростали нові кордони чи спалахували війни. Однак зараз ми живемо в епоху глобалізації, і заради майбутнього нам обов'язково потрібно об'єднатися.

[Виступ доктора Муна в ООН](#)

Виступ доктора Муна в ООН

Саме заради цієї мети я запропонував побудувати Міжнародне шосе миру – грандіозний проект, який з'єднає Корею з Японією за допомогою підводного тунелю. У цей проект також входить будівництво моста чи тунелю через Берингову протоку, що розділяє Росію та Північну Америку. Ці міжнародні магістралі допоможуть об'єднати наш світ. Коли вони будуть побудовані, ви зможете проїхати на машині від африканського мису Доброї Надії до чилійського Сантьяго і від Лондона до Нью-Йорка. На цьому шляху не буде ніяких перепон: весь світ буде пов'язаний між собою неначе система кровоносних судин.

Наш світ стане єдиною спільнотою, де люди зможуть вільно подорожувати різними країнами без обмежень. Кордони, крізь які може вільно проїхати хто завгодно, втраять будь-який сенс. Щось подібне станеться і з релігіями. По мірі збільшення взаємообміну між релігіями

покращиться і взаєморозуміння між ними, всі конфлікти припиняться і всі бар'єри, що їх розділяють, просто зникнуть.

Коли різні люди будуть жити разом як єдине співтовариство, межі між расами також зникнуть. Люди всіх рас стануть будувати взаємини, незважаючи на мовні та зовнішні відмінності, і ця культурна революція допоможе світові об'єднатися.

Великий шовковий шлях був не лише торгівельним маршрутом для людей, що продавали шовк і купували прянощі. Цей шлях служив засобом спілкування для народів Сходу і Заходу і допомагав зближенню буддизму, ісламу та християнства. Усі ці культури змішалися і дали народження новій культурі. Міжнародне шосе миру зіграє в XXI столітті таку ж роль.

Рим став процвітати тому, що «всі дороги вели в Рим». Це прислів'я свідчить про важливість доріг. Якщо дорога побудована, люди починають нею подорожувати. Магістралі слугують поширенню культур та ідеологій. Ось чому будівництво доріг змінює хід історії. Коли будівництво Міжнародного шосе миру буде завершено, світ фізично об'єднається і стане єдиним цілим: саме дорога допоможе нам у цьому.

Неможливо переоцінити важливість об'єднання світу. Хтось може подумати, що ця ідея випереджає свою епоху, проте релігійні люди здатні передбачати майбутнє і починають завчасно готуватися до нього. Тому цілком природно, що ми випереджаємо час. Можливо, світ не завжди розуміє нас і часом змушує нас страждати, проте віруючі люди повинні стійко переносити труднощі і відкривати шлях у майбутнє.

Для будівництва Міжнародного шосе миру необхідно співробітництво багатьох країн. Китаю, що колись став жертвою японської агресії, може не сподобатися ідея з'єднання з Японією за допомогою автостради. Однак, Японія і Корея не зможуть з'єднатися з іншими країнами, оминаючи Китай, тому нам необхідно докласти зусиль, щоб завоювати довіру Китаю. Хто цим займеться? Ті з нас, хто немов господар візьме на

себе відповідальність за будівництво Міжнародного шосе миру в XXI столітті, повинні будуть узяти на себе й провідну роль у цих зусиллях.

А як щодо проекту моста через Берингову протоку? Він обійдеться нам в астрономічну грошову суму, але про це не варто турбуватися. Тієї кількості грошей, яку Сполучені Штати витратили на війну в Іраку, з лишком вистачило б на будівництво мосту. Ми повинні зупинити війни, через які гинуть і страждають люди. Безглуздо розпалювати війни й викидати на вітер трильйони доларів. Настав час перекувати мечі на орала, а списи – на серпи.

Міжнародне шосе миру – це можливість об'єднати світ у єдину спільноту. Об'єднання – це щось більше, ніж просто зв'язок між континентами за допомогою мостів і тунелів. Це означає вирівнювання рівня життя всіх людей. Якщо якась країна монополізує свої технології та забирає собі весь прибуток від їх використання, світовий баланс порушується.

Міжнародне шосе миру покликане змінити нинішню нерівність, відкривши доступ до існуючих природних і людських ресурсів, і завдяки цьому досягти єдиного для всіх рівня добробуту. Єдиний рівень добробуту означає, що частина багатств заможних держав буде передана бідним країнам для вирівнювання їхнього добробуту. Це вимагатиме певних жертв із боку країн, які володіють великими матеріальними благами чи знаннями. Побудова миру на землі неможлива за допомогою одних лише благодійних акцій чи одноразових пожертвувань. Тільки щира любов та постійний вклад зможуть створити мир на землі. Ми повинні бути готові віддати все, що в нас є.

Будівництво Міжнародного шосе миру – це щось більше, ніж просто поєднання світу фізичними засобами комунікацій. Люди були створені з тим, щоб їхня душа і тіло перебували в єдності. Те ж стосується і світу, в якому ми живемо. Світ зможе повністю об'єднатися лише тоді, коли поряд із фізичними засобами комунікацій об'єднуються й серця всіх людей.

З цієї причини я багато років тому задумав реформування й оновлення Організації Об'єднаних Націй. Так, ця організація зробила дуже важливий внесок у справу миру, і всі корейці вдячні їй за те, що під час Корейської війни вона трудилася заради збереження нашої свободи. Однак зараз, через більш як шістдесят років після свого заснування, здається, що вона втрачає свою початкову мету і стає організацією, що підтримує інтереси лише кількох впливових країн.

У 2005 році в Нью-Йорку я заснував Федерацію всесвітнього миру і відразу ж після цього вирушив у світове турне сотнею міст, щоб донести до людей послання миру про нове майбутнє для ООН і всієї землі. Організація Об'єднаних Націй була створена для того, щоб вирішувати конфлікти, що виникають у світі, тому вона повинна ставити інтереси всього світу понад інтересів тієї чи іншої сторони. Коли могутня держава наполягає на своїх власних інтересах, та ще й використовує для їхнього досягнення військову міць, це лише посилює конфлікт. На жаль, сучасна ООН виявилася не в змозі що-небудь удіяти в цій ситуації.

Саме тому я запропонував реорганізувати ООН у двопалатну структуру, що складалася б із верхньої і нижньої палат. На додаток до Генеральної Асамблеї повинна з'явитися релігійна, або культурна, асамблея чи рада. У цю організацію повинні входити поважні духовні лідери і діячі зі сфер релігії, культури та освіти. Членам цієї міжрелігійної асамблеї належить вийти за рамки інтересів окремих релігій і культур і стати на захист духовних і моральних цінностей усього людства. Я впевнений, що ці дві палати, співпрацюючи одна з одною і проявляючи взаємоповагу, зможуть реально наблизити побудову загального миру на землі.

Дехто може заперечити проти цього – мовляв, навіщо потрібно залучати релігійних діячів у світові справи? Однак зараз у нашому світі настала епоха, коли участь релігійних діячів, які досягли глибокого рівня самосвідомості завдяки релігійній практиці, стає критично важливою. Саме щиро віруючі люди можуть стати на боротьбу з несправедливістю і злом, утілюючи в життя справжню любов. Лише в тому разі, коли знання та досвід політичних лідерів з'єднуються з мудрістю міжрелігійних лідерів, людство зможе знайти шлях до істинного миру. Кожен день я

знову й знову йду вперед з оновленою рішучістю досягти цієї мети. Я молюся, щоб кожен житель Землі зміг відродитися, вийти за рамки релігій, ідеологій та рас і стати «громадянином світу, який любить мир».